

udowodnienia przez zainteresowaną osobę istnienia tytułów i okoliczności wymienionych w § 1.

§ 4. Osoby prawne oraz instytucje i organizacje nie posiadające osobowości prawnej, jak również osoby fizyczne nie wymienione w § 1 ust. 1, mogą wykorzystywać w eksporcie wewnętrznym przekazywane na ich rzecz z zagranicy zagraniczne środki płatnicze przyjmowane w eksporcie wewnętrznym tylko po uzyskaniu na to indywidualnego zezwolenia dewizowego i na warunkach w tym zezwoleniu określonych.

§ 5. Zezwolenie na wykorzystanie zagranicznych środków płatniczych w eksporcie wewnętrznym (§ 1 ust. 1):

1) nie zwalnia od obowiązku:

a) uzyskania wymaganego przepisami zezwolenia dewizowego na zawarcie umowy, gdy umowa ta ma być źródłem uzyskania tych środków płatniczych — z wyjątkiem przyjęcia (akceptowania) darowizny lub pomocy bezzwrotnej,

b) pobrania przypadających od zagranicy należności pieniężnych i sprowadzenia ich do kraju,

2) nie ogranicza możliwości zapisania sum przekazów w zagranicznych środkach płatniczych na bankowe rachunki walutowe w kraju do ewentualnego późniejszego wykorzystania.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

296

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

z dnia 24 czerwca 1959 r.

w sprawie wykorzystania środków funduszu zakładowego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wypłata środków funduszu zakładowego na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników może nastąpić po uprzednim przelaniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy środków funduszu zakładowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników zgodnie z przepisem art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) przedłużonej na rok 1959 ustawą z dnia 21 grudnia

1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399).

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również przy wypłatach zaliczkowych.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków, gdy suma środków pieniężnych przeznaczona zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym — na budownictwo mieszkaniowe nie przekroczy:

— przy odpisie zaliczkowym za I półrocze	— 25.000,— zł,
— przy odpisie zaliczkowym za III kwartał	— 37.500,— zł,
— przy odpisie rocznym	— 50.000,— zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. J. Trendota*

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWĘTRZNEGO

z dnia 31 marca 1959 r.

w sprawie zakresu wykonywania przez Państwową Inspekcję Handlową kontroli jakości towarów, powoływania rzeczoznawców oraz orzekania o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu artykułów stanowiących przedmiot obrotu towarowego.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej, zwane w dalszym ciągu „organami inspekcji”, dokonują badania jakości artykułów przeznaczonych do obrotu lub znajdujących się w wewnętrznym obrocie handlowym, jeżeli wymaga tego ochrona mienia społecznego lub interesów konsumentów, a w

szczególności w zakresie dokonywanej inspekcji lub w wyniku tej inspekcji.

2. Organy inspekcji dokonują na wniosek zainteresowanych badania jakości owoców, warzyw, ziemniaków, przetworów owocowo-warzywnych i ziemniaczanych oraz ryb morskich dla celów orzecznictwa jakościowego, jeżeli inne organy nie prowadzą orzecznictwa jakościowego tych artykułów.

§ 2. 1. Organy inspekcji wykonują badania jakości artykułów przez rzeczoznawców, klasyfikatorów branżowych lub laboratoria kontrolno-analityczne.

2. Laboratoria kontrolno-analityczne badają artykuły, o których mowa w § 1, co do zgodności z obowiązującymi standardami i recepturami oraz przydatności ich do obrotu.

§ 3. Do orzekania w przypadkach, wymagających wiadomości specjalnych, organy inspekcji powołują rzeczoznawców, jeżeli nie ma możliwości skorzystania z opinii rzeczoznawców, powołanych przez inne organy, i klasyfikatorów branżowych, a także wagowych.

§ 4. 1. Jeżeli w wyniku badania jakości artykułów, o których mowa w § 1, ustalono, że artykuł nie nadaje się do użytku zgodnie z przeznaczeniem lub że jest zepsuty, organ inspekcji wydaje orzeczenie o oddaniu do przerobu tego artykułu albo — w razie niemożności lub niecelowości przerobu — o jego zniszczeniu. Orzeczenie o oddaniu do przerobu

artykułów żywności lub o ich zniszczeniu następuje w porozumieniu z organami służby zdrowia.

2. Jeżeli w wyniku badań, o których mowa w § 1, ustalono, że artykuł nadaje się do użytku, ale przedstawia mniejszą wartość niż deklarowana, organ inspekcji występuje z wnioskiem o przeklasyfikowanie go lub obniżenie jego ceny.

§ 5. Organy inspekcji przeprowadzają inspekcję społecznych i prywatnych przedsiębiorstw handlowych oraz przemysłu gastronomicznego co do stosowania obowiązujących standardów i receptur dotyczących artykułów przeznaczonych do obrotu lub znajdujących się w wewnętrznym obrocie handlowym.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Milecki

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bukowa Góra” obszar lasu o powierzchni 1,06 ha w Leśnictwie Piła Nadleśnictwa Państwowego Parzymiechy, położony w miejscowości Kleśniska, w gromadzie Parzymiechy, w powiecie kłobuckim województwa katowickiego.

2. Rezerwat stanowi 58 oddział lasu poddział c według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1953—1962. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów dydaktycznych i krajobrazowych w stanie naturalnym malowniczo położonego fragmentu lasu bukowego z licznymi źródłami dającymi początek przepływającemu przez rezerwat potokowi.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycianianie drzew i pobieranie użytków drzewnych,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjąt-

kiem zbioru nasion na potrzeby odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- g) niszczenie gleby, wydobywanie skał i kamieni,
- h) zmiana stosunków wodnych,
- i) zanieczyszczanie terenu, wzniesanie ognia i zakłócanie ciszy,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł